

La font de la pólvora

En Pedro ha entrat al reformatori i allà el col·loquen en una granja perquè aprengui l'ofici. Mentre els altres nois treballen, ell està assegut sense fer res. S'acosta a una galleda plena d'ous, n'agafa un, el forada amb un clau, tasta el que hi ha al seu interior, no li agrada i el llança contra la pantalla. La pantalla queda tota esquitxada i veiem com la clara d'ou va regalimant mentre l'acció continua. Aquest gest violent contra l'objectiu de la càmera que apareix a la pel·lícula *Los olvidados*, de Luis Buñuel, m'ha acompanyat durant tot el procés d'escriptura i muntatge d'aquest text/reportatge que és *La font de la pólvora*. Més com a imatge impulsiva que no pas reflexiva.

La font de la pólvora és una obra teatral que parla d'un barri de la ciutat de Girona. Durant un bon temps he estat conversant –amb l'ajuda de la Maria Casellas– amb gent vinculada al barri; ens hi hem anat aproximant, tot escoltant els diferents punts de vista, amb una atenció especial als joves que hi viuen. No sabia quina forma tindria el text, però sí que sabia que a partir d'aquestes converses, i de totes les dificultats per aconseguir-les, s'anirien creant escenes de ficció, però molt probables. Que tota la ficció que veiés l'espectador expliqués una realitat.

He procurat que totes les veus hi fossin representades, que hi apareguessin tots els punts de vista. Però, de bon principi, aquests punts de vista sempre han estat condicionats per la problemàtica que els veïns estan patint actualment –un «actualment» que ja fa sis anys que dura: els talls de llum repetits de manera sistemàtica. De la mateixa manera que l'absència de llum ocupava bona part de les converses, hem procurat que també ocupi bona part de la representació. O és que una cosa tan concreta com aquesta no és la millor manera per parlar de les dificultats d'encaix d'aquest barri dins la ciutat de Girona?

Durant els assajos hem anat descobrint què hi ha darrere de les paraules i les escenes d'aquesta obra que ha estat escrita impulsivament i que s'ha deixat contaminar per tot el que es trobava pel camí, pandèmia inclosa. Com a bon gironí, mai no havia posat els peus a *Font de la pólvora*. Mai no m'hi havia aproximat. Haver traspassat aquesta frontera invisible i, amb tot el fantàstic equip artístic, poder aproximar-vos aquestes veus, dona sentit a aixecar aquest relat fet de molts relats.

Llàtzer Garcia

Autor i director

